

ötlik. A beadványoknak ugyanis nyilvánvalóan sőt kimondottan az a céljuk, hogy a cég a város hatóságától kapjon védelmet forgalma egyrésztének máshova terelődése ellen.

Mennyiben érinti a város pénzügyi helyzetét, ha az ilyen vámmentes tranzitküldemények a jövőben nem a kérdéses budapesti cég vámmentes szegedi telephelyén, hanem

egy évtizedes szegedi — nagy adófizető — vállalat nagy befektetéssel most létesített átrakodó-berendezésén

kerülnek átrakodásra?! Bátrak vagyunk rámutatni arra is, hogy más vonatkozásban egyenesen előmozdítanak a város gazdasági érdekei a mi új vállalkozásunk révén. Például a mi központi irodánk Szegeden van és nem Budapesten, következőleg valamennyi alkalmazottunk Szegeden adózik. Azután a nyomtatványok és egyéb szükségletünk beszerzésénél is helybeli iparosokat foglalkoztatunk és nem budapesti központunk utalja ki ezeket.

Amikor kiemeljük, hogy mi helybeli iparosokat foglalkoztatunk, elsősorban kifejezésre juttatni kívánjuk azt, hogy a szociális szempontok nemcsak közvetlenül, hanem közvetve is érvényesülnek. Előadva a beadványban szereplő számadatokat, amelyek szerint az átrakodásra került 450.000 q-nál P 36.000 volt a kifizetett munkabér, ez 100 kg-ként 8 fillér munkabért jelent. Készek vagyunk könyveinkkel igazolni, hogy mi a nálunk átrakodásra kerülő minden 100 kg után legalább 6 fillér munkabért fizetünk ki, csupán azzal a különbséggel, hogy ezt részben nem az ugynevezett rakodómunkások, hanem a gépeket kezelő ipari munkások kapják. Ha fentiek szerint talán mutatkoznék is egy 20—25 százalékos csökkenés a közvetlenül kifizetett munkabérekben, ezt teljesen ellensúlyozza az a kétségtelen és senki által nem vitatható tény, hogy átrakodó-állomásunk és tárházunk az üzletkörbe tartozó munkálatokat és mindenféle szolgáltatásokat a Szegeden korábban érvényben volt díjaknál legalább 50 százalékkal olcsóbban végzi el. Kézenfekvő ugyanis, hogy a teljesítményeknek ez a nagymértvű olcsóbbítása

az eddiginél sokkal nagyobb forgalmat vonz Szegedre.

A szolgáltatások nagymértvű olcsóbbítása olyan tranzakciók lebonyolítását is lehetővé teszi a legális gabonakereskedelelem számára, ami eddig nem volt lehetséges. Ilyen például az ugynevezett „arbitrage-üzlet”, amely abból áll, hogy a tökeeres nagy gabonás cégek az aratás után eladásra kerülő gabonákat a termelőktől megvásárolják és egyben a budapesti gabonafőzsdén későbbi határidőre eladják. A megvásárlástól az eladás leszállításáig a gabonát természetesen be kell tárolni és ez a betárolás csakis úgy és ott történhet meg, ahol méltányos díjakkal dolgozó tárház van.

Nyugodtan állíthatjuk teljes erkölcsi felelősség mellett, hogy teljesen azonos körülmények között a mi új átrakodó-berendezésünkkel megszorított szegedi ily állomások a jövőben lényegesen nagyobb forgalmat fognak lebonyolítani, olyannyira, hogy végeredményben

a kifizetésre kerülő munkabér is több lesz.

mint lenne akkor, ha tőlünk az eredményes működés lehetősége elvonatik. Az a tény, hogy Szegeden az átrakodási és tárházi költségek túl magasak voltak, nem vitatható, hiszen ezért nyilvánult meg egy a gazdaközönség, mint pedig a gabonakereskedelelem köréből mindig sürgetőbb a kívánság, hogy az Államvasutak, illetőleg a kormányzat lépjen közbe és tegye lehetővé, hogy az elviselhetetlenül magas költségek csökkenjenek.

Az Országos Raktárházak Rt. beadványában utalás van arra is, — folytatja a beadvány —, hogy a forgalmat „minden követelményt kielégítő” módon bonyolították le. Azt hisszük, nevezett cég rövid idővel ezelőtt mégsem lehetett annyira meggyőződve, hogy teljesítményével a helyzet magaslatán áll, mert különben mivel volna magyarázható, hogy szegedi telephelyének modernizálására nem kevesebb, mint

200.000 pengő államsegélyt kért.

Kötöttárut, harisnyát női és férfi fehérneműt legnagyobb választékban, legolcsóbb árakon a Fehércégtáblás Boros Miksa cégnél, Szeged, Széchenyi tér 15. szám.

Az investíció tekintetében pedig a beadványban említett 350.000 pengővel szemben mi joggal hivatkozhatunk arra, hogy

egymillió értékét reprezentáló objektumot

bocsájtunk rendelkezésre az átrakodás és tárház céljaira, mert csak ezáltal volt elérhető az, hogy az egyedülállóság következményeként Szegeden fennálló magas költségek megfelelő nivóra csökkenjenek.

A beadvány megkockáztatja azt az állítást is, hogy nem létesül új iparvállalat. Legyen szabad erre azt az észrevételt tennünk, hogy egy új iparvállalat létesítésének bizonyára nem az az ismérve, hogy egy irodát és néhány deszkabarakot tart fenn, hanem sokkal inkább az, ha jelentős, közel 100.000 pengő új befektetéssel olyan vállalkozást kezdünk, bár meglevő, de eredetileg más célt szolgált telepen, amely már közszükségletnek mutatkozott. Erre nézve elegendő, ha utalunk arra, hogy régi malomtelepünknek a kívánt célra való átalakításánál 50—80 munkást hónapokon keresztül foglalkoztattunk.

A beadvány végül a precedensre, vagyis arra a lehetőségre utal, hogy amennyiben a közegetvám-mentesség nekünk engedélyeztetik, úgy ez másokat is hasonló kérelem előterjesztésére fog indítani. Talán felesleges itt rámutatnunk arra, hogy ez az utalás mennyire nem vehető komolyan, mert ilyen okoskodással minden kérelem ab ovo elutasítandó volna, hiszen minden teljesített kérelem indíthat teljesen jogosulatlan személyeket is arra, hogy hasonló kérelemmel álljanak elő.

A közegetvám-mentességnek

megvannak a törvényes előfeltételei és amíg mi ezen törvényes előfeltételekkel is rendelkezünk, addig egyetlen más cég sem mondhatja ugyanígy. Lényegében pedig Méltóságodnak, illetve a város közönsége képviselőjében módjában lesz a netán megnyilvánuló — és csupán zavart keltés céljából már is előterjesztett — alaptalan kívánságokat elutasítani.

Bátrak vagyunk még rámutatni arra, hogy a kisgyűlés már egy ízben és pedig 1200—1931. számú határozatával már engedélyezte részünkre a teljes közegetvám-mentességet az átrakodási forgalomban. Bizonyára nagy jelentősége van továbbá dr. Kállay földművelésügyi miniszter ur öccsellenciája 28.745—1934. sz. alatt hozzánk intézett leiratának, amely szerint az átrakodó-állomás létesítésére vonatkozó tervünket örömmel vette tudomásul és kilátásba helyezte támogatását. Méltóságos urunk! Az egyenlő elbánás elvének kívül ezekből a körülményekből merítettük, hogy a teljes közegetvám-mentességre legalább olyan jogcímünk van, mint az azonos munkálatokat végző budapesti cég szegedi telephelyének, tehát az részünkre is engedélyeztetni fog — fejeződik be a beadvány. Ez a tudat érlelte meg igazgatóságunkban az elhatározást, hogy a már elől említett jelentős befektetést eszközöljük. És most amikor közismert, hogy Szolnokon az állam épített mintegy félmillió pengő költséggel modern átrakodót és tárházat — amelynek érdekében Szolnok város is hozott áldozatot — nyilvánvaló, hogy a jelenlegi gabonaértékesítési nehézségek közepette közszükséglet és elsőrendű gazdaérdek. A közlátna kárát, ha mi — versenyképességünkől megfosztva — nem tudnánk kellő működést kifejtteni!

GMB kék acél
a magyar pengegyártás diadala.
Kapható az összes szaküzletekben.
GMB luxus . . . 30 fillér.
GMB superluxus . 40 fillér.

November elsején

a városi kihágási bíróság a városi bérházból a Zsótér-házba kerül

(A Délmagyarország munkatársától.) A városi hivatalok száma és terjedelme is annyira megnövekedett az utóbbi esztendő alatt, hogy szűk lett a kettős városháza, minduntalan hivataláthelyezésekre, irodaszálcsoportosításokra van szükség. Pedig számos hivatali kitélepitettek már a torony alól, így az adóhivatal külön palotát kapott a Tábor-uccában és több kisebb hivatalnak is másutt bérelt a városos hajlékot. Igaz, hogy megnövekedett az ügyosztályok helyiség-igénye is. Azelőtt az ügyosztályvezető tanácsnokoknak rendszerint egy szobájuk volt minden külön előszoba és fogadószoba nélkül, ma pedig a legtöbb ügyosztályvezetőnek külön előszobája van. Fontos hivatalok viszont egy-egy közbeékelte irodaszalon szoronganak.

Most ismét kitélepitének egy hivatalt a városházáról, még pedig a városi kihágási bíróságot, amely hosszú évek óta a bérház második emeletén működik. A kihágási bíróság november elsején átköltözik a Zsótér-házba, ahol egy kétszobás lakás szabadult fel. Ezeket

a helyiségeket kapja meg a kihágás, amely november elsejétől kezdve itt ítélkezik a rendletek és szabályrendeletek megszegői, a vizezett tejet árusítói kofák és a piaci rend megbontói fölött.

A kihágási bíróság kitélepitésére közvetlenül az szolgáltatott okot, hogy az ügyészség nem fér el régi helyiségeiben és nincs megfelelő hivatala Kroó Osztvöld főmérnöknek sem, aki a citekföldek ügyének rendezésére kapott megbízást. A városi bérházban most nagy átcsoportosítás kezdődik, a közigazgatási kerületek új helyiségekbe költözködnek, hogy így felszabaduljon az első emeleten az ügyészség és Kroó főmérnök hivatala számára egy-egy helyiség.

Elsőjére reklámára nk:
Zipzárás szép férfi flaneling Ia P 2.78
bolyhos női reformnadrág P 2.38
Tisza Áruház, Püspökbazár 438